

## Državni zbor.

Na Dunaju, 25. novembra.

Proti zasmehovanju katekizma.

Nek nemški učiteljski list je zasmehoval nedavno šolski poduk v krščanski veri. Državni poslanec opat Treunfels je vsled tega sestavil ostro interpelacijo do naučnega ministra, kaj misli storiti, da se duh brezbožnosti ne bo vedno dalje razširjal med učitelji, ki so dolžni po postavi skrbeti za versko izrejo šolske mladine? To interpelacijo je podpisalo nenavadno veliko število poslancev iz vseh strank večine državnega zbora. Pritrdili so interpelaciji ne le samo navzoči poslanci katoliške ljudske stranke, krščansko slovanske narodne zveze, ampak podpisali so jo tudi najodličnejši Poljaki in brez ugovora tudi Mladočehi. Kaj bo vlada storila vsled te vloge?

Od zdajšnjega naučnega ministra ne pričakujemo nič dobrega. Pokazal se je grof Bylandt kot nasprotnik našim opravičenim slovenskim zahtevam. Vse prizadevanje «krščanske slovanske zveze» mora zdaj stremeti v tem, da dobimo naučnega ministra, ki bo vstregel našim terjatvam. Znano je, da zdajšnjega naučnega ministra za nos vodi njegov odvetnik dr. Wolfhardt, tajnik nemškega šulferajna. Kar šulferajn zahteva, to se zgodi zdaj na Spodnjem Štajarskem v šolskih zadevah. To bi še potrebovali, da slovenski državni poslanci podpirajo s svojimi glasovi nemški šulferajn! Nemške stranke so ob svojem času zagnale divji hrup v državnem zboru: Proč z Gleispachom! In vendar je bil pravosodni minister Gleispach najboljši prijatelj nemških narodnjakov! Naše glasilo bodi od zdaj: «Proč z grofom Bylandtom, ki je hlapec nemškega šulferajna!»

Proti poslancem nemške katoliške ljudske stranke!

Nemške narodne poslance grozno boli, da hodijo poslanci nemške ljudske katoliške stranke s slovanskimi poslanci. Zato njim spodkopavajo tla, kjer le morejo, da bi jih spravili ob zaupanje pri njihovih volilcih. Ugodno sredstvo so dobili zdaj v pogodbi z Ogrsko. V letih 1867., 1877. in 1887., ko so imeli nemški liberalci večino v državnem zboru, njim je bila ta pogodba kaj po volji, ker so upali, da si na ta način ohranijo večino nad Slovani v Avstriji za vselej. Tako daleč je segala slepa strast proti Slovanom, da so leta 1867., ko se je v naglici napravila pogodba z Ogrji, spregle-

dali državni dolg z 80 milijoni goldinarji in ga niso vzeli v račun. Zdaj ga mora večinoma povračevati Avstrija! Ko pa so zdaj zgubili neomejeno moč v državnem zboru, se hlinijo, kakor da bi le oni skrbeli za blagor ljudstva, in zato ropočajo zoper pogodbo, katero so vendar oni sami napravili in že dvakrat ponovili. Sleprijo toraj priproste ljudi, ki se ne bavijo tako močno s politikom, posebno po Gornjem Avstrijskem ter nabirajo po kmetskih občinah prošnje zoper to pogodbo, ki je vendar mnogo boljša od one iz poprejšnje dobe. V seji 24. novembra so nekateri poslanci nemške narodne stranke vložili nad 100 takih peticij iz Gornje-Avstrijskega zoper pogodbo ter glasno povdarjali: To so prošnje izmed volilcev katoliške ljudske stranke! To Vam je sleparija najvišje vrste.

Poslanec Bianchini.

V Dalmaciji se nahajata dve hrvatski stranki, tako imenovana narodna, katere voditelj je dr. Bulat, dalmatinski deželni glavar in državni poslanec, in pravaška, katero vodi urednik «Narodnega lista», g. Bianchini. Prva šteje v zbornici 6 udov: dr. Bulat, dr. Klaić, Šupuk, Zore, Borčić in Vuković, druga tri poslance: Bianchini, Perić in dr. Trumbić. Hrvatska poslanka iz Istre, Spinčić in dr. Laginja pripadata tudi pravašem. Obe stranki se potegujeta za združitev Dalmacije s Hrvatsko in Slavonijo; a stranka pravašev bi to rada takoj dosegla, dočim narodnjaki čakajo za to ugodnega časa. Doma si te dve stranki približno tako nasprotujeta, kakor na Kranjskem katoliška in «narodna» stranka. Pred 4 leti so se vršile volitve v Visu (otok Lisa), kjer so poprej gospodarili Italjanaši. V enem razredu je zmagala pravaška, v enem narodna stranka, a v tretjem razredu narodna stranka s pomočjo Italjanašev. Toda ti Italjanaši so taki, da niti italijanskega jezika ne znajo in so tudi privolili, da se zdaj v občinskem odboru uraduje v hrvatskem jeziku. Za župana se je izbral odbornik, izvoljen v III. razredu. A ravno v tem tretjem razredu se volitve niso vršile postavno. Zato je stranka pravašev zahtevala, naj se razpusti ali ves občinski odbor ali pa se naj vsaj v tretjem razredu razpišejo nove volitve. Omeniti moram, da v Dalmaciji traja poslovna doba občinskih odborov po 6 let; pri nas samo 3 leta. Zopet je došel pred 10 meseci priziv stranke pravašev pred upravno sodišče, naj ono ukaže, da se razpišejo nove volitve v tretjem razredu. Da se stvar povspeši, hotel je g. Bianchini vložiti interpelacijo v državnem zboru. Temu so se pa vprli dr. Bulat in njegova stranka, ter

rekli, naj gre stvar navadno pot. Skušalo se je posredovati izven naše «zveze»; zaman. Zopet se je klub posvetoval o tej zadevi v dveh sejah, ki so se vršile v sredo 23. nov. Sprejel se je slednjič z vsemi glasovi proti jedinemu Bianchiniju predlog dr. Laginje: Interpelacija naj radi ljubega miru izostane, toda vsa zadeva naj se natančno opisana shrani med listinami naše «zveze.» S tem soglasnim sklepom pa ni bil zadovoljen poslanec Bianchini ter je izstopil iz «zveze.» V seji 24. novembra je svojo interpelacijo vložil s pomočjo poslancev Stojalovščikov in družih poljskih stranic. Omeniti moram tukaj, da mora vsako vprašanje na ministerstvo (ali interpelacija) biti podpisana najmanj od 15 državnih poslancev. Kmalu je pokazal g. Bianchini, da ni več ud desnice in večine državnega zbora. Vzdržal se je namreč glasovanja v zatožbi proti ministerstvu zavoljo obsednega stanja v Galiciji. Prihodnost bo pokazala, ali bo g. Bianchini mogel svojim volilcem več koristiti osamljen, kakor pa v družbi z močno desnico.

Zatožba proti ministerstvu.

Že v zadnjem listu smo poročali, da se je v torek 22. t. m. začela obravnava o zatožbi, katero so naperili proti zdajšnjemu ministerstvu socijalni demokratje s pomočjo raznih nemških strank zavoljo tega, ker je vlada za nekaj mesecev proglasila izjemno stanje v 33 okrajih na Galiskem. Kot prvi tožnik je nastopil nam že znani Daszynski, za njim pa drugi poljski nezadovoljneži, kakor Stapinski, Vinkovski, Okunijevski. Tudi ud poljskega kluba, kmetski poslanec Potoczek se je oglasil k besedi ter popisoval nepopoljne razmere v Galiciji, katere prihajajo večinoma od tod, da je po deželi brez števila žganjaric. V neki majhni občini je kar 19 takih beznic, kjer se ljudstvo po žganji kvarti telesno in duševno. Lastniki teh žganjetočnic so sami židovi. Upor so povzročili in razširili skoraj sami obiskovalci takih pivnic. Obžalovanja vredno je le to, da so oblastva prerada poslušala lastnike teh žganjaric ter zapirala po nedolžnem ljudju, ki niso ničesar zakrivali. Kmet Potoczek toraj nasvetuje, naj se te žganjarije odpravijo ali se naj vsaj njih število kolikor možno skrči, in ljudstvu bo pomagano v vsakem obziru. Nesrečno žganje je krivo povsodi mnogo hudega.

Vlado je zagovarjal Rusin, sodnijski pristav Karatnicki, potem Poljak dr. Byk in profesor poljskega vseučilišča dr. Milevski. Silno zbadljivo je napadal dr. Milevski socijalne demokrate, ki delajo prepir po celi deželi ter puntajo v enomer proti cerkvi,

čakaj, stari Minge, nadzornik zapadnega stolpa, ti bode že dal, česar še pogrešaš.

Med tem pridejo do zapadnega stolpa. Seženj debelo zidovje, skoraj brez vsakega okna, je napravilo pač žalosten utis na nesrečne jetnike, ki bodo morali v tem zidovju stanovati.

»Poglejte si še enkrat solnce in sinje nebo«, reče zopet porogljivo surovi vojak, ki je že prej govoril. »V tej globočini jih ne bode več videli.«

Žalostno stopijo kristijani na lesen most, ki je peljal čez šrok in s smradljivo vodo napolnjen jarek, in pridejo do težkih, zaklenjenih, železnih vrat. Vojaki trkajo in kličejo, dokler se ne prikaže star, umazan možicelj, kojega vodja tako-le nagovori: »Minge, odprite svojo kletko. Pripeljemo vam novih ptičkov. Kaj ne, da imate še prostora v tej lepi, pozlačeni kletki? Drugače jih zenuemo v vzhodni stolp.«

»Kaj še?« mrmra stavec. »Prostora dovolj! Stolp je sicer napolnjen, pa taki ptički se znajo stisniti. Ako ne bodo mogli drug poleg drugega ležati, pa bodo drug na drugem. Za tako lepe ptičke imamo vedno prostor.

Pa lepe suknjice jim moramo sleči, ker je škoda za nje.

Tudi žepe jim moramo pregledati. Tak, tak! — Srebro in zlato! Tega ne rabijo v

stolpu, zato jim hočem to shraniti.« In vesel dene denar v svojo možnjo.

»Zdaj pa noter! — Že vidim, da so kristijani«, reče nato vojakom. »Jaz jih imam prav za prav rad, ker mi ne delajo nobene nadlege. Res čudno, kako so kristijani potrpežljivi in zadovoljni! Pa krščanski jetniki mi prinesejo tudi mnogo dobička, kajti njih prijatelji jih ne zapustijo.«

Nato odpre stari jetničar železna vrata ter nažene svoje jetnike v temno zidovje trdnega stolpa. Zdaj prižge bakljo in odpre druga vrata, ki peljajo pod zemljo, rekoč: »Pozor! Zdaj bode sli nekaj stopnjic navzdol. Hočem vam posvetiti, da si poiščete svoje prostore. Pozneje bi bila luč gola potrata.«

Strašen smrad bruhne ubogim kristijanom iz notranjega stolpa nasproti in grozen prostor se jim pokaže pri svitlobi brleče baklje. Najprvo zapazijo mokre in polzke stopnjice, ki peljajo kaka dva seznja daleč v globočino. Po tleh se začnejo gibati grozne postave — bili so jetniki, med njimi roparji in morilci, sami divji obrazi, na pol nagi in v raztrgane cape zaviti ljudje. Večina jih je imela klado okoli vratu, ki jim je celo branila se stegniti po gnjili sami, za noge pa so bili privezani s težkimi verigami ob močne kole. Kakih sto teh nesrečnežev je bilo na-

phanih v to klet, ki je na sredi imela prav veliko mlako, kajti skoz zidovje je vedno kapljala smradljiva voda v jetnišnico in povzročevala nezdravo mokroto.

(Dalje prihodnjič.)

## Smešnice.

Gost: »Koliko piva iztočite na teden, oče krčmar?«

Krčmar: »Ej, malo, malo, komaj po deset veder!«

Gost: »A jaz vem, kako bi vi lahko iztočili po 15 veder na teden!«

Krčmar: »Prosim vas, povejte mi, kako!«

Gost: »Ako boste ljudem, ki prihajajo k vam v krčmo, točili polne vrčke, a ne tako, da je pri vsakem vrčku za dobra dva prsta manj pijače!«

V krčmo pride gost, ki si privoščiči dobrih jedi in pijače, potem pa se začne tako pogovarjati s krčmarjem: »Ali ste že imeli kdaj gosta, ki vam ni mogel plačati, kar je bil dolžan?« Krčmar: »Seveda sem jih imel, to pa šele preveč!« Gost: »No, kaj pa ste naposled storili s takim?« Krčmar: »Zgrabil sem ga in pognal skozi duri na cesto!« Gost: »Poskusite tudi sedaj tako, od srca rad se vam dam sedaj vreči iz vaše krčme.«

proti državnim oblastim in delajo nemir po vseh rodbinah. Oni so krivi, da si dežela ne more pomagati do blagostanja, ker sumničijo vse, kar se vstanavlja v blagor ljudstva. Strastno so ugovarjali sociji, posebno ko njim je očital Milevski, da oni podkupavajo poljski narod tako, kakor ruski Muravič in nemški Bizmark. Izbornega govornika je poslušala vsa zbornica, kar se zgodi le redko kedaj. Da je potem Daszynski srborito odgovarjal, da je grozil tako imenovanim poljskim žlahčičem, da jih bo njegova stranka zdrobila, če se nočejo sami udati, je samo ob sebi umevno. Popravljali so potem še mnogoteri posl. govorniki trditve svojih nasprotnikov.

Slednjic se je vršilo glasovanje po imenih. Seja je trajala od 11. ure do pol devetih zvečer in se končala s tem, da je glasovalo za zatožbo 96, proti zatožbi 189 poslancev. Italijani in ustavoverni veleposestniki so pred glasovanjem zbežali iz zbornice; ostale levičarske stranke so glasovale za zatožbo ministerstva. S tem je bila končana ta zatožba proti ministerstvu; toda sedaj se bodo vršile še druge. Prvi pride na zatožno klop pravosodni minister dr. Ruber, ker je prepevedal pravosodnim uradnikom, naj se ne mešajo v politične agitacije, ker s tem zgubijo zaupanje pri prebivalstvu. S takimi tožbami tratijo levičarji zlati čas, namesto da bi se lotili resnega dela.

#### Protí Čehom.

Česki poslanci so predložili, kakor se čuje, vladi 26 želj, ako hoče, da jo podpirajo pri pogodbi z Ogrji. Nekaj izmed teh trjatev je znanih: zahtevajo česko tehniko in česko vseučilišče na Moravskem. To pa grozno vznemirja graškega dr. Hohenburgerja in druge njegove stajerske tovariše. Zato so vložili v seji 24. novembra interpelacijo do vlade, ali njim hoče ona razodeti želje českega naroda, ker njim tega Čehi sami nočejo povedati. Govori se, da se bo ravno zavoljo tega zdaj vnel v zbornici nov divji boj proti vladi, ki bo podoben onemu pretečenega leta. Nemški levičarji ne privoščijo Slovanom nijedne pravice.

#### Nova burka Schönererja.

Ob koncu seje v četrtek 24. novembra naznani predsednik, da bo drugi dan ob 11. uri slavnostna seja samo v ta namen, da se izrazijo v proslavo 50letnega vladanja Njegovega Veličanstva presvitlega cesarja čutila spoštovanja, zvestobe in ljubezni. Poslancem se je že poprej pismenim potom naznanilo, naj pridejo k tej seji v črni obleki s črnim zavrtnikom. Ko je predsednik to izgovoril, zahteva k dnevnemu redu prihodnje seje besedo prusak Schönerer. V imenu svojih somišljenikov izjavlja, da njih ne bo k tej seji, ker oni ne marajo izraževati znamenja vdanosti proti cesarju, dokler se ne odpravijo jezikovne naredbe. (Boljše bi bilo, če bi bil ta vitez kar odkritosrčno povedal: Mi spoznamo za cesarja pruskega kralja). Ker bo pa prihodnjo soboto obletnica, kar so prišli policaji v zbornico ter njega in še več drugih poslancev odvedli se silo iz zbornice, naj se v spomin te obletnice vrši tudi seja v soboto s sledečim dnevnim redom: »Schönerer predlaga, da se ima v zbornici napraviti spominska plošča, na kateri se naj zapiše, da so vdrli pod predsedniki Abrahamovičem, Kramarjem in Fuchsom v zbornico policaji in iztirali iz nje več poslancev.

Predsednik izjavlja, da v soboto ne bo seje in da tega predloga ne bo djal na dnevni red. Wolf in tovariši so kričali, da se mora spolniti njihova volja. Toda nihče se ni zmenil za te rogovileže in seja se je sklenila.

#### V proslavo cesarja!

V nenavadno obilnem številu so se zbrali poslanci v petek 25. novembra ob 11. uri predpoldne k slavnostni seji. Le klopi Schönererjancev in one socijalnih demokratov so bile prazne. Schönererjanci spoznavajo nemškega cesarja za svojega vladarja —

socijalni demokrati so pa brezdomovinci. Predsednik dr. Fuchs je govoril krasne besede v proslavo Njegovemu Veličanstvu, vsa zbornica mu je glasno pritrjevala ter klicala slava, slava, slava presvitlemu cesarju! Navzoči so bili vsi ministri. Predsedništvo se je pooblastilo, naj primernim potom izrazi v imenu poslanske zbornice presvitlemu cesarju čutila zvestobe in vdanosti. Seja je trajala komaj četrt ure. Prihodnjo sejo bo predsednik poslancem naznanil pismenim potom.

Uro pozneje se je enaka slavnost vršila v gospodski zbornici. Došlo je nekaj nad 100 udov, med njimi smo zapazili 5 nadškofov in škofov; tudi mil. knez in škof Lavantinski so bili navzoči. Predsednik knez Windschgrätz je enako dr. Fuchsu proslavljal presvitlega cesarja, omenjal tudi žalostne dogodke, katere je preživel cesar v tem polstoletju ter mu voščil še mnogo let, veselih in srečnih. Vsa zbornica je odbravala ta govor ter pooblastila predsedništvo, naj v imenu zbornice izrazi Njegovemu Veličanstvu čutila spoštovanja in ljubezni. Tudi tukaj je trajala seja komaj četrt ure.

Dunaj, 29. novembra.

#### Grajalni odsek.

V dveh sejah zaporedoma je trdil posl. dr. Pferše, da so Mladočehi zakrivili one nemire, ki so se lani vršili v Pragi. Trdil je celo, da so Mladočehi plačali ljudi, ki so pobijali okna po praških hišah. Temu so vedno ugovarjali Mladočehi in strastno napadali dr. Pferšeta, ki je lani celó z nožem v zbornici sekal okrog sebe. Začetkoma današnje seje je dr. Pferše zopet ponavljal svoje trditve. Mladočeh dr. Herold ga je nato imenoval nesramnega lažnjivca. Po opravljenem redu sme poslanec, če je bil razžaljen, zahtevati, da se izvoli iz vsacega izmed 9 oddelkov zbornice po jeden odbornik v tako imenovani grajalni odsek. Ta odsek ima v 24 urah poročati zbornici, je li bil dotični poslanec razžaljen ali ne. Toda ne samo dr. Pferše, tudi dr. Herold je zahteval grajo proti dr. Pferšetu, ki je Čehi tako nesramno napadel. Ta predlog se je sprejel, predsednik naznani, da se naj oddelki zbornice snidejo precej po današnji seji in naj se izvoli grajalni odsek.

#### Izganjanje avstrijskih Slovanov iz Nemčije.

Nato je grof Thun odgovarjal na neko interpelacijo, katero je stavilo več slovanskih strank državnega zbora v zadevi pruske vlade. Le ta je izgnala iz svoje dežele mnogo čeških in poljskih prebivalcev, češ, da so nevarni za nemško državo. Grof Thun je obljubil, da se bo v vsakem slučaju, ako bi se kateremu Avstrijcu utegnila zgoditi krivica, po ministerstvu zunanjih zadev pritožil v Berlinu. Ne bo pomagalo nič.

#### Pogodba z Japonsko.

Tri ure je trajala obravnava zastran pogodbe z Japonsko. Razun zagrizenega posl. dr. Mayrederja so pogodbo zagovarjali vsi govorniki od desne in leve, ki se je slednjič tudi sprejela. Na galeriji sta poslušala tudi dva Japonca.

#### Predlog dr. Ferjančiča.

Podpredsednik dr. Ferjančič je predlagal, naj se obhaja prihodnja seja državnega zbora še le 5. decembra, da morejo med tem razni izvoljeni odseki izvršiti svoje delo. Ker bi pa po opravljenem redu moral zgoraj imenovani grajalni odsek v 24 urah že poročati zbornici o graji dr. Pferšeta in dr. Herolda, so se predlogu predsednikovem strastno upirali vsi levičarji. Naenkrat jim je prišlo na misel, da je treba rešiti silno nujne postavne načrte, na pr. popravo Dunave, ki bo stala nad 20 milijonov glđ., zboljšanje plač za državne služabnike itd. Ti ljudje, ki vedno ropočejo, in z dolgimi govori zavlačujejo vsako razpravo, pravijo, da je treba delati. Slednjič se je glasovalo o predlogu poslanca

Prohazke. Nemška katoliška ljudska stranka se je umaknila glasovanju v strahu pred nemškimi liberalci; a glasovanja so se zdržali tudi večinoma vsi Italijani in nemški veleposestniki. Predsednikov predlog, da se naj prihodnja seja obhaja 5. decembra je bil sprejet z 139 glasovi proti 114 glasovom. Levičarji se pa še niso udali. Njihov kolo vodja je zahteval, da se naj 30. novembra obhaja seja samo le v ta namen, da se obravnava o poročilu grajalnega odseka v zadevi dr. Pferšeta in dr. Herolda. Ko je pa predsednik gluh proti temu predlogu in sklene sejo, so ga grozovito zmerjali liberalci. Po sklepu zbornice se je imela vršiti v 9 sobanah volitev 9 odbornikov grajalnega odseka. Tu pa se je pokazalo, da levičarjem nikakor ni za resno delo. Po nekaterih sobanah se ni snidlo toliko poslancev, da bi bili sklepčni in mogli izvršiti omenjeno volitev; kajpada je manjkalo tudi mnogo udov od desnice.

## Dopisi.

### Iz Kozjega. (Poldnevni pouk.)

Spomladi se je poslalo poslancu Žičkarju več prošenj iz kozjanskega šolskega okrožja za poldnevni pouk v ljudski šoli v Kozjem. Prošila je občina Veternik, občina Zdole, krajni šolski svet ter skoro vsi stariši kozjanske župnije. Poldnevni pouk je pri nas neobhodno potreben. Njega potrebo svedoči najslabejši obisk tuk. šole, oddaljenost, revščina. Iz občine Veternih ni skozi celo leto nijednega otroka popoldne v šoli zaradi daljave, slabega in nevarnega pota, revščine itd. Zato pa morajo njih stariši tolikrat trpeti kazni! S tem raste le nejevoljnost in mrznja proti šoli in učiteljstvu. Še mnogo drugih vzrokov bi lahko navedli, ki jasno zahtevajo poldnevni pouk. Prošnje je utemeljeval naš poslanec v deželnem zboru. Izročile so se potem dež. šolskemu svetu Le-ta je povprašal krajni šolski svet o šolskih razmerah, in slednjič bi imel odločiti okrajni šolski svet. Ta se snide enkrat po leti, a namesto 9 pride le 5 udov. Drugi so sedeli doma. Dva gospoda sta bila za poldnevni pouk, proti pa so bili glavar, nadzornik in domači učitelj. Stvar je bila končana, celodnevni pouk bo se tiral naprej! Vprašamo izostale ude: Zakaj se pa daste voliti, če svojih dolžnosti ne izpolnjujete? Vprašamo one tri proti poldnevnomu pouku glasujoče ude: Kaj so Vam storili naši stariši? Vsi stariši, ki imajo šolo obiskujoče otroke, zahtevajo poldnevni pouk, trije glasovi pa njih opravičene zahteve v trenutku ovržejo.

### Gradec. (Nespameten strah.)

Dovolite g. urednik, da cenjeni čitatelji »Slov. Gosp.« izvedo, kak strah navdaja sedaj nemške Gradčane zaradi odločnega postopanja Slovencev in pa, ker se je ugodilo zahtevam Slovencev pri graškem nadsodišču. Ko sem v petek bral »Slov. Gosp.«, pristopi k meni nek nemški Mihelj ter me trepetajočega srca vpraša, kedaj da že Slovenci Gradec napadejo (!). Da te vse šembraj, sem si mislil; to je pa zopet nekaj novega. Vprašam ga torej, kaj vendar s tem misli. Na to mi jame dokaj obširno pripovedovati, da je nek mestjan navduševal njega in njegove inteligentne tovariše, da naj takoj z vsemi stiremi začnejo delati proti Slovincem, sicer bode prepozno. Slovenci da so neki že na potu proti nemškemu (?) Gradcu in če sem pridejo, bode po Nemcih. Oh gorje! Jaz sem ga seveda potolažil, da bodo oni hudi Slovenci imeli še vendar toliko usmiljenja ter mu dovolili, da se še prej spravi z Bogom. Sedaj še le se je ubogemu Mihelju srce umirilo. Voditelji nemško-nacionalne garde pač umejo duhove vznemirjati!

**Iz Rajhenburga.** Cesarjev dan smem po vsej pravici imenovati 20. november. Ta dan se je odkril cesarjev spomenik na najlepšem prostoru starodavnega trga Rajhenburga. Kar je v človeških močeh, storil je slavnostni